

Kruisprocessie

Uit de gedichtenbundel *Knapkook* van Har Ramakers

Vroeger trok in deze tijd
Devoot, in vrome pas
De Kruisprocessie door het veld
Tot heil van het gewas.

De zon was nog maar amper daar,
Dauw lag nog op bloem en blad;
In 't vroege grauwe morgenuur
Ging reeds de stoet op pad.

Pastoor met misdienaars voorop,
Gevolgd door man en knaap,
Het vrouwvolk – al wat lopen kon
De ogen stijf vol slaap...

Het dorp immers, bestond toen nog
Veelal uit boerenstand;
Bebouwde kom werd breed omzoomd
Door vruchtbaar akkerland.

Men bad en smeekte tot de Heer:
'Geef wortel aan het zaad,
opdat de oogst voorspoedig zij,
die hier te groeien staat...!'

Boer Teun liep achter in de groep
- keek zich de velden aan –
Zijn oog zag hier nogal
Wat storend onkruid staan...

Ook was er menige akker bij,
Verwaarloosd... dor en schraal...
Want niets ontging de oude boer
Hij zag het allemaal...

Processiegangers baden braaf:
'Ontferm U onzer, Heer!'
Terwijl het kerkkoor dapper zong
Om goed en vruchtbaar weer.

Boer Teun echter hoorde het niet
Sprak – schuddend met zijn kop:
'*Dao baatj gein baeje aan, Pestoear,
Hiej môt de zeiktôn op...*'